

Společenství dospívajících a čerstvě dospělých

kontaktní email: oli.hajkova@gmail.com

kontaktní telefon: 604207787

webové stránky: rkfliboc.cz/dodo

Text k třetímu setkání

.....Pána našeho....

Příští neděli se dotkneme dalšího verše z vyznání víry. Pro lepší orientaci sem vkládám celý text jak nicejsko-cařihradského vyznání víry (to je to delší, které se modlíme v neděli při mši), tak apoštolského vyznání víry (to je to kratší, které se modlí třeba na začátku růžence). Tučně máme označené verše, kterých už jsme se dotkli, a tučně červeně ten, který bude pro příští setkání nejvíc aktuální.

Nicejsko-cařihradské vyznání víry

**Věřím v jednoho Boha, Otce
všemohoucího,
Stvořitele nebe i země,
všeho viditelného i neviditelného.**

**Věřím v jednoho Pána, Ježíše Krista,
jednorozeného Syna Božího,
který se zrodil z Otce přede všemi věky:
Bůh z Boha, Světlo ze Světla,
pravý Bůh z pravého Boha,
zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem:
skrze něho všechno je stvořeno.**

On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.

Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.

Byl za nás ukřižován,

za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.

Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.

Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.

A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha svatého, pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.

Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.

Vyznávám jeden křest na odpuštění

hříchů.

Očekávám vzkříšení mrtvých

a život budoucího věku.

Amen.

Apoštolské vyznání víry

**Věřím v Boha,
Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země.**

**I v Ježíše Krista,
Syna jeho Jediného,
Pána našeho;**

jenž se počal z Ducha svatého,

narodil se z Marie Panny,

trpěl pod Ponciem Pilátem,

ukřižován umřel i pohřben jest;

sestoupil do pekel,

třetího dne vstal z mrtvých;

vstoupil na nebesa,

sedí po pravici Boha,

Otce všemohoucího;

odtud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha Svatého,

svatou církev obecnou,

společenství svatých,

odpuštění hříchů,

vzkříšení těla

a život věčný.

Amen.

Tentokrát bude naším nosným textem pro setkání Tomášovo vyznání po setkání se zmrtvýchvstalým Ježíšem: „Můj Pán a můj Bůh“ z Janova evangelia.

„Návod“ je stejný jako minule (kdo se nepamatuje, koukne se do minulého a předminulého textu:-)). Během modlitby se ptejme, co skrze toto Písmo Bůh říká nám osobně, co se týká našeho života, naší reality.....každému z nás bude říkat něco jiného, něco jiného mně a něco jiného tobě. A je důležité mu pak dát čas, aby odpověděl.

Navečer toho prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho rukou jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím!“

Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a (přesto) uvěřili!“ (Jan 20:19-29)

Co si představíte, když se řekne, že Ježíš je Pán? A co, když se řekne, že Ježíš je náš Pán, Ježíš je můj Pán a také Ježíš je tvůj Pán. Co to znamená? Co to znamená pro každého z nás konkrétně. Považujeme Ježíše za našeho Pána? Za Pána našeho života? A pokud je odpověď na předchozí otázky ne, jak je možné, že se to každou neděli modlím: **“Věřím v jednoho Pána, Ježíše Krista.....”** Všimli jste si toho někdy? Zkuste se na tento verš příští neděli při vyznání víry zaměřit svojí pozorností. Je mně jasné, že udržet pozornost celé vyznání víry je nesmírně obtížné, tak zkuste alespoň tento jeden verš vyznat vědomě, nejen ústy, ale i srdcem.

Apoštol Pavel k tomu říká v prvním listě do Korintu: „...nikdo nemůže říct: “Ježíš je Pán“, leč v Duchu svatém...“ (1Kor 12:3)

Na oslovení Boha jako svého Pána narážíme na mnoha místech Starého Zákona, můžete si sami nějaké takové místo najít. Za sebe tu k modlitbě nabízím 130. žalm:

Z hlubin volám k tobě, Hospodine, Pane, vyslyš můj hlas!

Tvůj sluch ať je nakloněn k mé snažné prosbě.

Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo obstojí?

Ale u tebe je odpuštění, abychom ti mohli v úctě sloužit.

Doufám v Hospodina, duše má doufá v jeho slovo,

má duše čeká na Pána více než strážce na svítání. Více než strážce na svítání

ať čeká Izrael na Hospodina, neboť u Hospodina je slitování, hojné je u něho vykoupení.

On vykoupí Izraele ze všech jeho provinění.